

CANVI DE MIRADA

Sr. Director:

Aquest any he començat 1r d'ESO. Escola nova, assignatures noves, professors nous que no paren de repetir que ja som grans i que hem de ser més autònoms... Però avui no li vinc a parlar de mi. I és que, mentre intento adaptar-me a la nova etapa, he conegut un noi amb una personalitat ben singular: l'Agus.

Busca de forma obsessiva els racons, tant a l'aula com al pati. Quan fem treballs en grup, es posa molt nerviós i sembla que no li agrada fer res. No saps com pateixo quan tremola si ha de fer una exposició oral. Li proposem jugar a futbol i s'avorreix. Fins i tot, ens diu que no als videojocs. A disfressar-nos. I també a les guerres d'aigua. Tu creus? Molts cops ens contesta amb quatre paraules que té ben apreses: "Gràcies, estic millor sol" i la seva comunicació no verbal ens demana que ens allunyem. En alguna ocasió s'ha quedat darrere de la porta de la classe, crec que somia en ser invisible. Es nega a interactuar amb nosaltres, no li agrada la música forta ni les llums de colors. Quin noi ben peculiar!

Però fa uns dies, senyor director, que la meua mirada ha canviat. L'Agus té pocs interessos, però, en els pocs que té, és un *crack*. Coneix 58 espècies d'animals marins i al·lucinaries amb els seus dibuixos de tot tipus de vaixells: de vela, militars, transatlàntics i molts més. Es concentra, s'endinsa dins del seu món i no té res a envejar a un artista de primera categoria.

I és hipersensible! A més a més, senyor director, no és fàcil de convèncer. Tot i que pugui semblar tossut i rígid perquè li encanta seguir rutines, el veig molt segur d'ell mateix. Quin noi ben especial!

Molts cops escull la solitud. Té dificultats per relacionar-se, sí, però, ara sé o intueixo, quan puc atansar-m'hi. Però, de vegades, no té ganes de parlar, tot i que s'hi esforça. Quan se'n cansa, em demana que ens comuniquem per escrit.

Avui, senyor director, l'he vist riure, bé, somriure. Però, saps? M'ha fet el dia!

Bellingham